

Ruimte om te hopen

Bijbelse inspiratiebronnen

Aan het begin van die Bijbel lezen we verhalen over de aartsvaders, die het woord van God hoorden. Abrahams 'horen' is een fysiek, intellectueel en emotioneel gebeuren, dat hem als mens raakt. Hoop en vertrouwen vormen de kern van die allesomvattende ervaring. Ze zetten de aartsvaders aan tot een nomadenbestaan op zoek naar het nieuwe, het onvoorziene en het hoopvolle.

Aan de basis van die oude Bijbelse hoop ligt het altijddurend liefdesverbond tussen God en mens. Zoals mensen elkaar trouw beloven en hopen dat zij er in de toekomst nooit alleen voor staan, zo zei God de mens blijvende trouw toe. Die hoop op Gods vertrouwen verdween niet bij tegenslag, in tijden van verlatenheid of crisis. Zij kreeg tijdens een van de meest droevige perioden in de Joodse geschiedenis, de ballingschap in Babylonië, een diepere dimensie. "Dat is mijn verbond ... ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven", zei God' (Jeremia, 31, 33-34).

Sindsdien moest niemand aan de gelovigen nog uitleggen wat 'hoop' was. Zij leefde verder in het diepst van hun ziel.

De verrijzenis van Jezus is het verhaal van de teruggevonden hoop van de eerste christenen. Paulus drukt in zijn brieven de vaste overtuiging uit dat God door Christus zijn belofte zal nakomen. Jezus is voor ons gestorven en leeft onder ons. De Bijbel spreekt nooit over de opstanding van Jezus als een abstract en onwerelds gebeuren.

Verrijzenis verbindt ons met het concrete wel en wee van Jezus. Waar jonge mensen gekwetst worden of tot wanhoop gedreven, verzetten christenen zich en spiegelen ze zich aan Jezus. Ze komen in het verweer tegen lijden en onrecht, ook al lijkt dat onvermijdelijk. Het verrijzenisgeloof vormt hen in de hoop.

De ruimte om te hopen

Mensen dragen de ruimte voor hoop in zichzelf. Hij toont zich bij uitstek waar jonge mensen naar een nieuwe wereld verlangen. In taal en religie ontsluit zich een andere, onbekende en

onvoorziene wereld waar jonge mensen dromen van een beter bestaan, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Jonge mensen strekken hun handen uit naar die toekomst, naar wat hen toe-komt. Zij krijgen vleugels en vliegen als ruimtevaarders de ruimte in. Hoop doet hen op haar vleugels leven.

Mensen die leven in de ruimte van de hoop, tonen mildheid en geduld voor alles wat onverbeterlijk lijkt en creëren openheid voor het ontdekken van onverwachte mogelijkheden.

Maatschappelijke betekenis

Doemdenkers en onheilsprofeten maken velen in onze samenleving wanhopig. We hebben nood aan een nieuwe taal. We moeten onze ogen en oren op een andere manier de kost geven om te ontdekken dat de hoop nooit definitief weg is, maar zich enkel schuil houdt. Die hoop wordt verborgen door een cynische en geestdodende taal die mensen beschrijft in termen van tekort en functionaliteit.

Ruimte creëren voor hoop is op een nieuwe manier leren zien. Hoop laat ons zien en geloven dat het goede dat we doen zinvol is, onafgezien van de directe afloop of het voorspelbare resultaat. Ze doet ons kijken naar wat er werkelijk aan goede dingen gebeurt, met een blik die niet vertroebeld wordt door de bijziendheid van de courante taal.

Hoop is dan ook geen naïef en onwerelds optimisme. Wie hoop heeft door de samenleving, laat zich inspireren door de aanwezige verbondenheid, goedheid en liefde. Hij verlangt naar en werkt aan het nieuwe Jeruzalem.

Een herinnering voor ons

Uit paus Franciscus' homilie in de sloteucharistie van de Wereldjongerendagen in Lissabon:

„Hij had net zijn lijdensweg en kruisdood aangekondigd, het beeld van een machtige, wereldse Messias en de verwachtingen van de discipelen teleurgesteld. Nu, juist om hen te helpen Gods liefdesplan te aanvaarden, dat gericht is op glorie via de weg van het kruis, neemt Jezus drie van hen mee, Petrus, jakobus en Johannes, leidt hen de berg op en wordt getransfigureerd: zijn gezicht wordt stralend en zijn kleren wit. Dit 'bad van licht' bereidt hen voor op de nacht die ze zullen moeten doorstaan, deze lichtgeende breuk zal hen helpen om de pijn van de donkerste uren, die van Getsemane en Golgotha, te dragen.

Beste vrienden, beste jonge mensen, ook vandaag hebben we een beetje licht nodig, een flits van hoop, zodat we zoveel duisternis in ons leven, zoveel dagelijkse nederlagen, onder ogen kunnen zien met het licht van Jezus' verrijzenis. Want Hij is het licht dat niet dooft; Hij is het licht dat zelfs in de nacht schijnt. "Onze God heeft onze ogen doen oplichten", zegt de priester Ezra (Ezra 9:8). Onze God geeft licht. Hij verlicht onze ogen, Hij verlicht ons hart, Hij verlicht ons verstand, Hij verlicht ons verlangen om iets te doen in het leven. Altijd met het licht van de Heer."

Verwerkingsvragen

1. Wat is hopen voor jou?
2. Hoop doet leven, zeggen ze. Hoe zie jij dat?
3. Ik hoop het, zeggen en horen we vaak. Waar hoop jij op..
  - In je persoonlijk leven?
  - Voor de wereld?
  - Als christen?
4. Kijk je met hoop of met wanhoop naar de toekomst? Wat zou jou helpen om hoopvol naar de toekomst te kijken?
5. Geloof, hoop en liefde zijn de Goddelijke Deugden. Waarom zou dit zo zijn?
6. Wat denk je van deze uitspraken:
  - De wereld/mensheid is hopeloos verloren.
  - Hopen is voor mensen die de realiteit niet willen zien.
7. Akkoord of niet: hoop en vertrouwen vormen de basis van het geloof. Waarom?
8. Vind jij het gemakkelijk om in moeilijke tijden op God te vertrouwen?
9. Hoe lees je deze Bijbelverzen: Mijn plan met jullie staat vast - spreekt de Heer: Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk; Ik zal je een hoopvolle toekomst geven. (Jeremia, 29,11)
10. De verrijzenis vormt de kern van de altijd uitziende hoop naar de komst van Christus. Hoe sta jij hier tegenover?